

מי אני?

אני אורה רטס-דוידוביץ, 60 פלוס, נשואה לשרון, אמא לשני בנים, סבתא ל-5+5 נכדים, היום תל אביבית, רוכבת בשבילי האופניים של העיר, כותבת.

הייתי פעם אם חד-הורית, מורה לספרות והבעה בתיכון בבאר שבע, עד שהגיע הנסיך על הג'יפ הלבן ולקח אותי אתו לסיבוב בעולם.

גרנו בכל מיני מדינות ועשינו המון מסעות. בבוסטון מסצ'וסטס, לימדתי עברית ואת עצמי אנגלית, בניו יורק הסתובבתי ברחובות וכתבתי עלי ועל מנהטן, בזמביה ובקונגו שבאפריקה, בהן גרתי כשבע שנים, הייתי "מדאם אורה", ה"מוזונגו של לובומבשי" בפי המקומיים, ובחרתי שם בעשייה ויצירה ולא בהתבודדות ושקיעה...

עשיתי כל מיני מלאכות, ברובן אומנותיות, התנדבתי בקהילה המקומית והקמתי בלובומבשי, קונגו, בית לילדות רחוב הנחשבות שם למרבה הצער - "מכושפות".

בהשראת צילומי החיות שצילמנו במסעות הספארי, כתבתי סיפורים ויצרתי מהם ספרים לנכדים, המתארים את חיי באפריקה, ב"עולם השלישי".

לאחר כשבע שנים, נפרדתי מהיבשת השחורה וחזרתי לארץ בעקבות מותו של אבי והצורך לטפל באמי שהייתה מראשונות נפטרות הקורונה. הייתה זו תקופה קשה.

באותה עת נפרדתי גם מהתואר "מדאם אורה" וזכיתי בתואר החשוב מכל - **"סבתא אורה"**. אני בהחלט סבתא משקיעה. כמעט כל סופ"ש נמצא אצלי נכד שזוכה לים אהבה, אוכל ומשחקים בהתאם לגילו ורצונותיו. בשותפות הזו, להיות חלק ממי שהם יגדלו להיות כבוגרים, אני רואה שליחות, **"כי ככה זה אצל הסבתות..."**

תמיד אהבתי לכתוב. בניו יורק היה לי בלוג - "ניו יורק. אני ומנהטן" על חיי וחוויותיי בתפוח הגדול, ויש לי עדיין "ספר במגירה" שמסופר בו על חברה שפגשתי במנהטן, ויחד העברנו סיפורי חיים ברחובות העיר.

ספר הילדים הראשון שלי **"המסע לקינוח האף"** יצא לאור ב-2022. הסיפור נוצר מתסכול ומחוסר הצלחת ללמד את נכדי לקנח את האף והם התקשו לבצע את פעולת הקינוח. התחלתי לחקור בנושא, שיתפתי את כלתי, שרון רטס, מעצבת אופנה, אם שניים מנכדיי, ובאופן לא מובן מאליו... נוצרה בינינו חברות טובה שהולידה ספר.

זה סיפור על ילד שמתמודד עם "גברת נזלת" ויוזם מסע ללימוד 'מדעי הקינוח'. הסיפור מהווה השראה להורים וילדים לקחת יוזמה ולהתאמן בכמה פעולות פשוטות כדי להצליח במשימת הקינוח המתגרת. הדיבור על נזלת נחשב בדרך כלל ל"מגעיל" ומן הסתם בשל כך נפקד מקומו ממדף הספרים. "המסע לקינוח האף" מגיע אם כן כתיקון, ולשמחתי זוכה להצלחה בקרב הורים רבים המשוועים לסיוע בתחום החשוב הזה. "לפעמים לספר סיפור- זה כל הסיפור" אני אומרת...

ספר הילדים השני שלי, **"כי ככה זה אצל פילים"**, יצא לאור בינואר 2024. הוא נכתב ב"בית האפריקאי" שלי בקונגו בהשראת סיפורים ששמעתי ממדריכי טיולי הספארי שעשינו בפארקים הלאומיים של קונגו וזמביה. כריס, המדריך, סיפר על עולמם של הפילים ועל מנהג הנקבות המובילות להוציא מהעדר את הזכרים הצעירים שמגיעים לפרקם ולשלחם למסע התבגרות בטרם ישובו וימצאו בת זוג. ג'ו-ו, כך קרא כריס לפיל שצילמנו בעת שסיפר את סיפורו, ג'ו-ו (Njeo-Vu) פירושו פיל בשפת הניאנג'ה בזמביה.

הספר מתאר מסע של פיל צעיר, נפחד ובודד, ששורד קשיים מרובים בתהליך התבגרות רב סכנות. הוא מתחבר לפיל אחר וביחד הם לומדים כישורי חיים של פילים בוגרים. זה סיפור על מעגל החיים בטבע, משל לחיינו אנו ולחיי ילדינו.

"כי ככה זה אצל פילים" ספר ייחודי. מתאים להורים שמקדישים לילדיהם זמן איכות בהקראת סיפור, הוא מתאים גם לילדים שאוהבים לקרוא סיפורים בעצמם, על עולמות אחרים ועל חיות, ובייחוד אם הם אוהבי הפילים...